

menstødende vejgrænser skærer hinanden under en vinkel, der er mindre end 135° , skal de således fremkommende hjørner afskæres i overensstemmelse med reglerne i stk. 1. Kravet om hjørneafskæring gælder kun den ejendom, der er genstand for udstykning, og kravet gælder ikke udstykning af mark- eller skovarealer, forudsat at der ikke sker ændring af disses anvendelse.

§ 40. Hjørneafskæring skal foretages således, at den afskærende linie danner lige store vinkler med de to sammenstødende vejgrænser.

Stk. 2. Foranstående bestemmelser finder kun anvendelse i det omfang, hvori bestående bebyggelse ikke er til hinder for hjørneafskæringen.

Stk. 3. I forbindelse med samlede vejudlæg inden for større områder kan hjørneafskæringerne med samtykke fra vedkommende vejmyndighed (for offentlige veje vejbestyrelse) udformes anderledes end foran angivet.

Stk. 4. Afskærne hjørnearealer, der alene grænser til privat fællesvej, skal anlægges som vej efter vedkommende vejmyndigheds nærmere bestemmelse. Udgifterne hertil fordeles mellem de til vejen grænsende grunde efter reglerne om fordeling af udgifter til private fællesveje.

Stk. 5. Bestemmelsen i § 38 finder tilsvarende anvendelse ved hjørneafskæring.

§ 41. Hjørneafskæring som beskrevet i §§ 39 og 40 kan i øvrigt af vedkommende kommunale vejmyndighed kræves gennemført ved ekspropriation i overensstemmelse med reglerne i vejbestyrelseslovens kap. II. Vedkommende kommune udreder i så fald udgifter til hegnsflytning og arealets anlæg som vej.

§ 42. Vejbestyrelsen kan ophæve eller meddele undtagelser fra byggeliniepålæg samt kravet om hjørneafskæringer for så vidt angår hovedlandeveje og landeveje. Amdsrådet har tilsvarende beføjelser for så vidt angår kommuneveje uden for Københavns og Frederiksberg kommuner.

Stk. 2. Undtagelser fra krav om hjørneafskæring, der alene angår private fællesveje, meddeles efter reglerne i lovgivningen om private fællesveje.

Kapitel 5.

Ekspropriation og taksation.

Ekspropriations- og taksationsmyndigheder.

§ 43. Lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom kommer til anvendelse, for så vidt angår ekspropriation ved statslige anlæg.

Stk. 2. Ekspropriation til amtskommunale og kommunale anlæg foretages efter lov om bestyrelsen af de offentlige veje kap. II.

Stk. 3. Når forholdene taler derfor, kan ministeren for offentlige arbejder efter indstilling fra en amtskommunal eller kommunal vejbestyrelse tillade, at ekspropriation og taksation foretages efter de i stk. 1 omhandlede regler.

Stk. 4. Når forholdene taler derfor, kan ministeren bestemme, at ekspropriation og taksation i forbindelse med arbejder på hovedlandeveje sker ved amtskommunal eller kommunal foranstaltning efter reglerne i kap. II i lov om bestyrelsen af de offentlige veje.

Stk. 5. Når forholdene taler derfor, kan ministeren endvidere bestemme, at ekspropriation og taksation i Københavns kommune skal ske i overensstemmelse med reglerne i §§ 41-43 i Københavns bygge lov, idet ministeren i disse tilfælde bemyndiger Københavns magistrat til at foretage ekspropriationen.

Ikrafttræden m. v.

§ 44. Loven træder i kraft den 1. april 1972, dog træder bestemmelsen i § 54 i kraft ved bekendtgørelse i Lovtidende.

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 39-41 finder ikke anvendelse i Københavns kommune.

Stk. 3. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter de overgangsregler, der er nødvendige i forbindelse med lovens gennemførelse.

§ 45. Den 1. april 1972 klassificeres de på det loven vedføjede bilag angivne veje som hovedlandeveje.

Stk. 2. Som hovedlandeveje klassificeres endvidere de veje, der inden lovens ikrafttræden i henhold til de hidtil gældende regler er under udbygning som hovedlandeveje, for så vidt de udgør en forlægning af det